

въ Кьолнъ. Творби: 2 симфонии и рондо — за оркестъръ, соната за соло-цигулка, клавирни и цигулкови пиеси, „Серенада“ за оркестъръ (1930), „Концертъ“ за пиано и оркестъръ (1930), „Серенада“ за оркестъръ (1932) и др.

Еркелъ, Францъ — Erkel, Franz — популяренъ унгарски, оперенъ компонистъ, род. 7 ноемв. 1816 въ Бекесчуйла, умр. 15 юний 1893 въ Б. Пеща, ученикъ на Клайнъ въ Братислава, капелмайсторъ и после директоръ на Б.-Пещенския народенъ театъръ, 1875—89 директоръ на тамошната Муз. академия. Въ оперитъ му е отразенъ чисто маджарски духъ, и за това той се счита за създатель на маджарската народна опера. Отъ 9 негови опери най-популярни сж: Bank-Ban (1861), Hynijadi-Laszli (1844).

Еркъ, Лудвигъ Християнъ — Erk, Ludwig Christian — плодовитъ и много популяренъ на времето си и до сега пѣсневъ компонистъ, род. 6 ян. 1807 въ Ветцларъ, умр. 15 ноемв. 1883 въ Берлинъ; ученикъ на своя баща (органистъ, и писалъ творби за този инструментъ, а сжцо и пѣсни), а после на Шписъ и Райнвалдъ въ Франкфуртъ а/М., 1829 учителъ по музика въ семинара въ Мьорстъ, а отъ 1835 въ този въ Берлинъ, и регентъ въ Домхора. Е. има голѣми заслуги къмъ училищното пѣние и народното хорово дѣло въ Германия, чрезъ основанитъ отъ него „мжжки“ и „смѣсени пѣвчески друщества“, носящи неговото име. Многоото пѣсни на Е. за училищно и народно пѣние сж оказали мощно влияние за повдигане музикалното равнище на нѣмския народъ. Освенъ множеството пѣсни, излѣзли въ повече отъ 10 сборника за училищно и народно хорово пѣние, той е преработвалъ стари хорали и пѣснопѣния, правилъ извлѣчения за пиано, много аранжimenti, писалъ върху народната пѣсенъ и много трудове съ педагогична и научна стойностъ.

Ерлангеръ, Камилъ — Erlanger, Camille — оперенъ компонистъ, род. 23 юни 1863 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория, писалъ оперитъ: „Полскиятъ еврейинъ“, „Кермарна“, „Афродита“, „Ханеле“ и др. Освенъ това: „Фантастичниятъ

ловъ“, „Карнавална серенада“ и симфоническа поема „Господаръ и слуга“ за оркестъръ, единъ Реквиемъ за соли, хоръ и оркестъръ и др.

Ерлебахъ, Рупъртъ — Erlebach, Rupert — младъ английски компонистъ, род. 16 ноемв. 1894 въ Лондонъ, ученикъ на Съръ Стянтфордъ, Ховъръ Джонсъ и др., писалъ: „Вечерна пѣсенъ на чуулгата“, „Предъ разсъмване“, „Обѣдъ“ и „2 поеми върху народни пѣсни“ — за оркестъръ, сонати за цигулка, чело и пиано, 1 стр. квартетъ, пѣсни, хорове и др.

Ерлебахъ, Филипъ Хайнрихъ — Erlebach, Philipp Heinrich — компонистъ, род. 25 юли 1657 въ Есенъ, умр. 17 апр. 1714 въ Рудолфшадтъ като дворцовъ капелмайсторъ, писалъ пѣсни — духовни и свѣтски, сюити и увертюри.

Ерматингеръ, Ерхартъ — Ermatinger, Erhart — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 16 февр. 1900 въ Винтертуръ, ученикъ на Цюрихската консерватория и Берлинската висша музикална школа, писалъ: 1 симфония, 3 струнни квартета, химни за сопранъ съ камероркестъръ, книга на „Образователна музика“ и др.

Ермелъ, Луи Константенъ — Ermel, Louis Constantin — белгийски компонистъ род. 27 дек. 1798 въ Гантъ, умр. 3 окт. 1871 въ Клермонъ, ученикъ на Парижката консерватория, получилъ 1823 г. „Римската премия“, живѣлъ като частенъ учителъ по пиано въ Парижъ и Клермонъ. Писалъ: увертюри, клавирна музика, кантати „Тизбе“ и „Белгийско знаме“ (премирана отъ държавата) и др.

Ернестъ, Густавъ — Ernest, Gustav — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 5 юли 858 въ Мариенвердеръ, ученикъ на Кулакъ, Кс. Шарвенка и Мор. Мошковски по пиано, и на Алб. Бекеръ и Фил. Шарвенка по композиция; живѣлъ до 1909 въ Лондонъ като пианистъ, а после въ Берлинъ — доцентъ въ Хумболдтовата висша школа. Творби: 2 цигулкови концерта, пиеси за пиано и за чело, пѣсни, и писалъ монографии за Бетховена и Вагнера.

Ернстъ, Хайнрихъ Вилхелмъ — Ernst, Heinrich Wilhelm — знаме-